

Ivar Berendsen: Den meget ærede Ordfører (Eiffersøe) har ikke Ret i — har heldigvis ikke Ret i —, at Medlemmerne i al Almindelighed er underkastede Formandens Kendelse, thi der staar blot i Forretningsordenen saa fuldkommen naturligt i § 4: „Formanden leder Forhandlingerne i Tinget og sørger for, at god Orden vedligeholdes“. Det er Formandens naturlige Opgave. Som Gennemførelse heraf fastsætter Forretningsordenens § 31: „Ethvert Medlem er pligtigt at underkaste sig Formandens Kendelse angaaende Overholdelsen af den fornødne Orden“. Det er ligeledes fuldkommen naturligt, og i de følgende Punktumer af Paragraffen er der da ogsaa kun Tale om saa alvorlig en Ting som den, at Formanden kan kalde et Medlem til Orden, og Bestemmelser om, hvorledes Formanden optræder, hvis almindeligere Uorden opstaar i Salen. Men dette har aldeles ingen Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt Formanden efter Forretningsordenen skal faa Indflydelse paa, hvorledes et Medlem indenfor god Orden træffer en Afgørelse vedrørende sig selv, eller at Formanden skal kunne give ham Ordre i saa Henseende. Den meget ærede Ordfører vil ikke kunne komme udenom, at hvis det Standpunkt, som Flertallet i Udvalget for Forretningsordenen og dets Ordfører staar paa, bliver det herskende her i Salen, vil dette Punkt blive det eneste i Forretningsordenen, hvor Formanden er den, som tager Beslutning paa et enkelt Medlems Vegne indenfor god Orden.

Andreasen: Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) var, da han sidst havde Ordet, noget personlig overfor mig, det skal jeg imidlertid lade ligge. Han udtalte sig saaledes, at Tingets Medlemmer maatte faa det Indtryk, at jeg indenfor Udvalget for Forretningsordenen havde været særlig virksom for at faa denne Sag frem. Det ærede Medlem maa vide, at det slet ikke er Tilfældet; det ærede Medlem maa vide, at denne Sag er rejst ved Forhandling mellem Tingets Formand og de enkelte Partigrupperes Formænd, og det ærede Medlem kan maaske ogsaa huske, at det Parti, han selv tilhører, har givet

Udvalget for Forretningsordenen Meddelelse om, at man indenfor den Gruppe intet havde imod Anbringelsen af en Talerstol. Jeg blev derfor ogsaa meget overrasket ved, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) til syvende og sidst gik imod Sagen. Jeg synes, at det ærede Medlem fra Middelfart hellere skal lade sin Historie om, hvordan dette Forslag er fremkommet, ligge.

Det ærede Medlem (Slengerik) kom saa ind paa den Tale, jeg har holdt, og det lod til, at denne Tale paa 7 Linier var en meget slem Tale. Jeg tillader mig i den Anledning at gengive den her; det tager jo ikke saa lang Tid; den lyder saaledes: „I Overensstemmelse med den af den ærede foregaaende Taler fremsatte Motivering kan jeg anbefale den foreliggende Indstilling til Vedtagelse. Jeg anser Vedtagelsen af de foreslaaede Ændringer i Forretningsordenen for at være i Tingets egen velforstaaede Interesse“. Jeg synes, at det er en udmærket Tale. Og baade det ærede Medlem og mange andre ærede Medlemmer, der staar her og gentager atter og atter Ting, som er sagt de 100 Gange, kunde uden Skade lægge sig efter at holde den Slags Taler.

Stensballe: I det store og hele kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Naar jeg har bedt om Ordet, er det derfor ikke for at gentage, hvad han har sagt, men det er, fordi jeg gerne vil støtte en Henstilling, der er fremkommet fra det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch). Det ærede Medlem fremhævede, at det forekom ham langt mere tiltalende, at Talerpladsen blev anbragt ved Siden af Formandsstolen, omend lidt lavere, end at den blev anbragt foran, saa at Formanden kom til at se det talende Medlem i Nakken. Heri synes jeg, det ærede Medlem aldeles ubestridelig har Ret. Der afgøres jo ikke noget i saa Henseende ved de Bestemmelser, der her kommer til Afstemning, men det er et Punkt, der maa afgøres senere, og jeg skal for min Del støtte det ærede Medlem fra Langeland i hans Henstilling om den omhandlede praktiske Ordning, at den talende ikke kommer til at staa saa-